

Gyülekezetünk 5 célja – 3.
A szolgálatra készítés

Alkalom: vasárnap de.
Dátum: 2011.01.23.

Ige:

ApCsel 6,1-7

Mt 28,20 „...tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

Kedves Bocskai téri Gyülekezet!

1. Ismételés: A biblikus gyülekezetet, vagyis az Isten akarata szerinti gyülekezetet az jellemzi, hogy elvégzi az Istentől rendelt feladatát, és betölti küldetését. Hogy mi az Istentől rendelt feladat és küldetés, azt leghitelesebben Jézustól lehet megtudni.

A Mt. 22,37-39-ben Jézus ezt mondta: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.”

Majd később a Mt. 28,18-20-ban még további feladatokról.

Gyülekezetünk előtt 5 cél megvalósítása áll: Ezek közül már beszéltünk az Isten szeretetének és kegyelmének továbbadásáról és megsokszorozásáról, valamint a Közösségépítésről és a családok gyülekezetbe kapcsolásáról.

2. Ma arról szeretnék beszélni, hogy a biblikus gyülekezetet az jellemzi, hogy tagjainak segít betölteni a saját feladatukat és küldetésüket azáltal, hogy felkészíti őket a szolgálatra.

Jézus Krisztus mielőtt mennybe ment volna ezt mondta tanítványainak, ezt olvassuk a Mt 28,18-20 igeversekben: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Ebből különösen azt emelem ki, hogy **„tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek”**.

Péntek délelőtt beszélgettem Eszenyi Balázs igazgató úrral. Egy nagyon egyszerű dolgot mondott a matematika oktatásáról: nem elég, ha a gyerekek elmondjuk a szabályt, nem elég, ha a gyerek bemagolja a szabályt, hanem sok-sok példán keresztül be kell gyakoroltatni vele. Mert valójában nem a szabály tudása a lényeges, hanem az, hogy a gyakorlatban tudja-e alkalmazni.

A bibliai igék gyakorlati alkalmazására van egy kedves történet. Egy fiatal lelkész látogatni ment a gyülekezetében. Az egyik házba nem engedték be, pedig biztos volt abban, hogy ott-hon vannak. Arra gondolt, hogy ott hagyja névjegyét. A névjegykártya hátoldalára pedig a következő igét írta: Jel 3,20.

Másnap a lelkész megnézi a saját postaládáját, és egy névjegyet talál benne. A névjegy hátoldalára egy másik ige volt felírva: 1Móz 3,10.

Mi volt ez a két ige, amivel egymásnak üzentek?

A Jel 3,20 így hangzik: „Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki meghallja hangomat, bemegyek ahhoz és vele vacsorázok.”

A válasz, az 1Móz 3,10 pedig így szól: „Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert mezítelen vagyok. Ezért rejtőztem el.”

Repetitio est mater studiorum. – Ismételés a tudás anyja – tartja a régi latin közmondás. Gyakorolni kell, hogy jól tudjuk alkalmazni a tudást.

Lefordítva ezt a mi helyzetünkre: nem elég csupán beszélni arról, amit Jézus egykor tanított, hanem azt a ma élő embereknek is meg kell tanítani. Mert nem az a cél csupán, hogy ismerjétek

Jézus életét és tanítását, hanem az a cél, hogy Jézus tanítása szerint éljétek az életeteket. Vagyis nem elég tudni arról, hogy mi van a Tízparancsolatban, de azt meg is kell tartani.

Többször is találkoztam már olyan emberekkel, akik olvasták a Bibliát, és büszkén el is dicsekedtek vele. De a beszélgetésből nagyon hamar kiderült, hogy csak úgy felületesen olvastak bele. Az ismereteik ennek megfelelően nagyon felszínesek voltak. Attól pedig végképp távol álltak, hogy meg is tartsák azt, amit olvastak.

Hadd említsem az egyik parancsolatot, az elsőt: „Ne legyen más istened rajtam kívül!” Hajlamos az ember azt gondolni, hogy ha vasárnap elmegy a templomba, és részt vesz az istentiszteleten, akkor minden rendben van az életében. És közben nem is veszi észre, hogy hét másik 6 napján sok minden megelőzi Istent a rangsorban. Hétfőtől szombatig, sőt akár már vasárnap déltől a következő szombat estig a munka vagy az üzlet lesz az istene, másoknak a hasuk lesz az istenük.

Döbbenetes az, ahogy Pál apostol fogalmazza ezt meg a Filippi levél 3. részében: *„Legyetek követőim, testvéreim, és azokra figyeljétek, akik úgy élnek, ahogyan mi példát adtunk nektek. Mert sokan élnek másképpen: akiről sokszor mondtam nektek, most pedig sírva is mondom, hogy ők a Krisztus keresztyének ellenségei; az ő végük kárhozat, a hasuk az istenük, és azzal dicsekszenek, ami a gyalázatuk, mert földi dolgokkal törődnek.”*

Pál is félti a keresztyéneket attól, hogy csupán felületesen lettek Krisztus követői, csak úgy feliből nagyjából ismerik az Istennek tetsző életet, ezért azt szeretné, ha **követői lennének**, és a jó példát megtartanák a Filippiben élő keresztyének. És arra hívja fel a figyelmet, hogy vannak olyanok, akik magukat Krisztuskövetőknek, keresztyéneknek mondják magukat, de valójában nem azok, „mert a földi dolgokkal törődnek.”

3. Most lehet, hogy csöndesen azt mondd, hogy lehetetlen így élni, lehetetlen és értelmetlen így gondolkodni és cselekedni. Tudom, hogy ez nehéz, hiszen leggyakrabban természetesen cselekszünk, és néha pedig ösztönösen. Tudni kell azonban, hogy amikor természetesen, vagy az ösztöneink által irányítva cselekszünk, vagy szólunk, akkor nem Isten akarata szerint teszünk és szólunk.

Keresztyén életet élni azt jelenti, hogy

1. tudom, mit kíván tőlem Krisztus,
2. megpróbálom megtenni azt, amit kér tőlem,
3. újra megpróbálom, még akkor is, ha nem jól megy,
4. végül begyakorlom magam a jó cselekvésébe.

Szerda este a zeneiskolában voltunk tanszaki koncerten. 11 gitáros mutatta be, hogy meddig jutott tanulmányaiban. Láttunk olyanokat, akik minduntalan elrontották a darabot, alig jutottak végig rajta. Hallottunk szépen és szinte hibátlanul eljátszott darabot. És volt olyan is, aki hibázott, de nem állt meg, hanem ügyesen folytatta tovább. A vizsgakoncert után a tanár a következőt mondta: „pénteken várlak bennetek az órára”.

Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy az életben időről-időre vizsgálunk abból, amit Isten megtanított nekünk. Akik gyakorolják magukat a keresztyén életben, azok jól vizsgáznak. Vannak olyanok, akik hibáznak, de folytatják Krisztus követését. És vannak olyanok is, akik elméletben tudják, hogyan hangzik az a gitárdarab, tudják, hogy kb. miről szól a Biblia, mit tanított Krisztus, de nem gyakorolják magukat hétfőtől szombatig. Ezek sokszor elbuknak, és talán bele is fáradnak Krisztus követésébe.

Jézus azonban azt mondja mindegyik tanítványának: **„várlak a következő órára, folytatjuk a munkát, folytatjuk a tanulást, mert szeretnék felkészíteni benneteket a szolgálatra.”**

4. A Cselekedetek könyvében arról olvastunk, hogy az apostolok nagyon sokféle munkát végeztek a gyülekezetben, miközben egyre kevesebb idejük jutott az Isten igéjének hirdetésére és a

tanításra. Persze mindnyájan örültek annak, hogy nőtt a krisztuskövetők száma, de egy idő után ezt mégsem lehetett így tovább folytatni.

Ezt a tarthatatlan állapotot az egész gyülekezet felismerte, és közösen választottak ki alkalmas embereket arra, hogy a gyülekezeti szolgálatokat elvégezzék, és az apostoloknak újra legyen idejük az igehirdetésre és a tanításra. Kimondták azt, hogy vannak olyan feladatok, melyeket bár az apostolok is meg tudtak csinálni, mégsem az ő feladatuk, ezért végezzék el mások.

Ha jól megfigyeltük, ez a szakasz azzal kezdődött, hogy „nőtt a tanítványok száma”, a növekedés pedig szükségszerűen hozott magával bizonyos változtatásokat. Bevezettek olyan új gyakorlatokat a gyülekezetben, melyek korábban nem voltak, ugyanakkor azt a korábbi gyakorlatot, hogy az apostolok végeztek mindent, azt pedig megszüntették. És most figyeljük meg, hogyan fejeződik be ez a szakasz? Ezt olvassuk: **„Az Isten ígéje pedig terjedt, és nagyon megnövekedett a tanítványok száma”**.

Ezek a változások nemhogy visszavetették a gyülekezetet, hanem még inkább növekedésnek indult a jeruzsálemi gyülekezet.

Nem az volt a cél, hogy növekedjenek, hanem mindenek előtt az volt a céljuk, hogy engedelmeskedjenek Jézus parancsának. És mivel engedelmeskedtek a jézusi parancsoknak, ezért a gyülekezet egészségesen, biblikusan élt, betöltötte célját és küldetését. Ami pedig egészséges, annak nem kell megparancsolni, hogy növekedjen.

5. Kedves Bocskai téri Gyülekezet! Arra kérlek benneteket, hogy gyakoroljátok magatokat a keresztyén életben, és tartsátok meg mindazt, amit Krisztus parancsolt nektek, és akkor beteljesedik rajtatok Jézus Krisztus ígérete: „én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Ámen.

Loment Péter Ielkész